

TISKOVÁ ZPRÁVA

Kvůli dálnici se u Českých Budějovic musí přeložit přes čtyři kilometry hlavního vodárenského potrubí

ČESKÉ BUDĚJOVICE, 4. března 2020

Přeložení zhruba 4,5 kilometrů hlavního vodárenského řadu o průměru 300 až 1000 mm si na sedmi místech vyžádá stavba dálnice D3 kolem Českých Budějovic. Tři přeložky jsou v úseku Úsilné – Hodějovice a čtyři v úseku Hodějovice – Třebonín.

„Přeložka u Hodějovic se musí dělat na dvě etapy, takže jich je vlastně osm. Každá je přitom technicky jiná podle místních podmínek, ale provedení všech je opravdu náročné. Proto dohlédneme a kontrolujeme na celý proces provedení přeložek od počátku do konce,“ říká František Rytíř, provozní náměstek ředitele Jihočeského vodárenského svazu (JVS), který Vodárenskou soustavu jižní Čechy vlastní a provozuje.

V lednu už byla dokončena jedna přeložka potrubí 400 mm u Plavnice. Aktuálně se řeší přeložky o průměru 1000 mm u Roudného a Hodějovic, na které dojde už na jaře. Vynucené investice financuje Ředitelství silnic a dálnic a vyjdou na miliony korun.

Nebývale velký počet přeložek je dán tím, že dálnice povede na dohled od největší regionální úpravny vody Plav, z níž na jih, sever i severozápad vedou dálkové vodovodní řady pro zhruba 400 tisíc obyvatel kraje. A tam, kde silniční trasa překryje tu vodárenskou, se musí oddělit. Buď přeložka povede v daném místě souběžně s tělesem dálnice nebo ji podejde protlačeným průchodem se šachtami a shybkami, které převádějí vodu z jedné strany na druhou.

„Je to vždy velký adrenalin. Na přepojení a odstávku provozu máme jen kolem 20 hodin, což je doba, po níž stačí kapacita na maximum naplněných vodojemů. Tam není prostor na prodlevy. Trváme třeba na tom, že dodavatel musí mít na místě náhradní stroje a svářeče pro případ, že by se těm, co pracují, něco stalo,“ vysvětluje František Rytíř.

Lidé z JVS jsou u stavby od samého počátku. Podílejí se na přípravě projektové dokumentace přeložek, kontrolují zabudovaný materiál, aby vyhovoval

hygienickým normám pro dopravu pitné vody, i práce během stavby. A hlavně musí zajistit, aby nedošlo k přerušení dodávek pitné vody při přepojování potrubí. Tomu předchází vypuštění několika kilometrů řadu, odstranění původních a napojení nových ocelových částí, ultrazvuková kontrola svárů, proplachování, desinfekce, napouštění a nakonec obnovení běžného provozu.

Podle Františka Rytíře si ale málokdo uvědomuje, že JVS tím do budoucna vzrostou náklady. Sice v těchto místech bude mít pár kilometrů nového potrubí, trasa však už nebude přímá, ale doplněná stametrovými dvouramennými shybkami, šachtami s armaturním vystrojením a chráničkami. Tedy další náročnou technologií, která se musí udržovat a samozřejmě obnovovat.

Při stavbě dálnice D3 nejde o první vynucené přeložky vodárenské soustavy. V předchozích letech už Jihočeský vodárenský svaz měnil také 4,5 kilometrů potrubí o průměru 800 a 1000 mm u Bošilce a Ševětína. Při jejím pokračování k rakouské hranici ještě v dalších letech čekají dvě u Netřebic a Markvartic na Českokrumlovsku.

Vodárenská soustava jižní Čechy byla postupně budována od 70. let minulého století a dálkové řady vedly převážně volnou krajinou. To se postupem doby mění s nároky na zástavbu krajiny i rozvoj obcí. Investoři si však mnohdy neuvědomují, že musí respektovat stávající trasu potrubí. Případné přeložení má vliv nejen na hydrauliku a technologii dopravy vody, ale také následně na zvýšené provozní a investiční nároky.